

Εξέχον.
 Εξηγήματα.
 Εξόν πώς:
 Εξοχος οίκοθεν έχη^{τι} υπερ-
 χην.
 Εξ, η' έχη η' πρόθ: πώς σωθ:
 δηλοῖ κί-
 νησιν ἐκ προσώπου, η' ἐκ πρά-
 ξιατος, η' τοῖς ἐκ λόγου, αἰδίαν δυνάμειν, ἢ δὲ διοίκισιν,
 τὸ, ὑπὸ, η' παρά
 μαρτυρίαν, ἢ τι χαρακτήρα, η' τὸ ἐνώπιον, τὸ περί,
 χρόνον, τὸ ἔργα, η' τοῖς ὕψε-
 ρον
 ἀντι τῆς δα', η' κατὰ, η' ἠχάριν, τὸ δα', κατὰ, ἀπὸ,
 ἀναμεταξύ, αὐτοῦ. ἢ ἀφ' ἑαυτοῦ, η' τοῖς ἐν, η' σὺν - τὸ
 ἀντι ὀνόματος περιφραστικῶς, παρά η' τοῖς ἑπισημίων, η' ἑξῆς,
 αὐτοῦ, ἀντι τῆς πρός, η' τὸ μέμνησιν, η' τοῖς παραδείγμα.
 πρότερον. χαμβάνεται ἢ ἐπι-
 ρήματικῶς, αὐτοῦ. ἐνίοτε ὀνόματος χαμβάνεται. ἐπιρ-
 κῆται ἐκ περιστά.
 Ἐν δε τῆ σωθείου ἐπισημίων
 ποικίλως σημαίνον τὸ ἔξω ἐνί-
 οτε ἢ ἢ ἀπαρεμφάτων σω-
 τάσονται.
 Εξω πώς;
 Εοικαί.
 Ἐπιδν.
 Ἐπικνω χόροις πώς;
 Ἐπαινον ὅσα ὄνομα: πώς;
 Ἐπαινον ὅσα ῥήμα: πώς;

Ἐπαπολαύω πώς;
 Ἐπιδάν πώς;
 Ἐπιδή πώς;
 Ἐπί, Ἐπιδήπερ πώς;
 Ἐπί η' πρόθ: πώς σωθ:
 δηλοῖ τὸ ἐν, τὸ ὑπὲρ η' τοῖς
 ἐπάνω, τὸ ὑπεράνω, τὸ ἐξουσίαν,
 δυνάμειν, ἢ δὲ διοίκισιν, τὸ
 μίνησιν ἢ τὸ πον, παρθεσίαν,
 ἢ τὸ ἐνώπιον, τὸ περί,
 τὸ πρός, τὸ χρόνον, τὸ κα-
 θήκον, η' ἑργασίαν, τὸ ἔνεκα,
 ἢ ἠχάριν, τὸ δα', κατὰ, ἀπὸ,
 ἀφ' ἑαυτοῦ, η' τοῖς ἐν, η' σὺν - τὸ
 παρά η' τοῖς ἑπισημίων, η' ἑξῆς,
 τὸ μέμνησιν, η' τοῖς παραδείγμα.
 ἀφ' ἑαυτοῦ περιφραστικῶς ἀντι
 ὀνόματος χαμβάνεται. ἐπιρ-
 κῆται
 ἢ δοτικῶς δι' τὸ, ἐν σημαίνον
 τὸ ἐπάνω, τὸ ἔνεκα, ἢ αὐτί-
 τὸ ἐξουσίαν,
 δυνάμειν, διοίκισιν, αὐτεξου-
 σιώτητα. τὸ παρά, τὸ εἰς,
 τὸ ἐξῆς, η' παρά, τὸ ὑπὲρ
 τὸ πρός, τὸ συμβασίαν,
 η' τοῖς σωθήκισιν. τὸ ὑπερον
 δηλόν τάξιν. τὸ ἐπισημίων.
 τὸ χρόνον τὸ ἐπισημίων, τὸ

ἐναντίον